

08/05/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มยุป็น

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกเป็นของครอบครัวของพระเจ้า กฎของครอบครัวของพระเจ้าคือการมีชีวิตอยู่ในสำนักของความเป็นพี่น้อง กฎของครอบครัวบราห์มินคือการมีชีวิตอยู่อย่างเป็นที่น้องหญิงชาย ดังนั้นไม่สามารถมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ได้
- คำถาม:** ยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นมีคุณประโยชน์ในวิธีใด?
- คำตอบ:** ในเวลานี้พ่อได้มาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกๆผู้เป็นที่รักของท่าน และบทบาทของพ่อ ครูและสัทกูรูได้มีการแสดงในเวลานี้ นี่คือเวลาที่ทำให้คุณประโยชน์ อันเป็นเวลาที่คุณได้เข้าใจและทำตามคำสอนที่พิเศษสุดของพ่อสำหรับการเปลี่ยนนรกให้กลายเป็นสวรรค์และสำหรับการประะทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกให้กับทุกคน
- คำถาม:** การสละละทิ้งของลูกนั้นสาโทประธานอย่างไร?
- คำตอบ:** ลูกได้นำทั้งโลกเก่าออกไปจากสติปัญญาของลูก ด้วยการมีการสละละทิ้งนี้ ลูกเพียงแต่จดจำพ่อและมรดกเท่านั้น ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันและมีชีวิตระว่างกับอาหารของลูก ด้วยสิ่งนี้ลูกจึงกลายเป็นเทพ
- การสละละทิ้งของชั้นยาสีมีขีดจำกัด ไม่ใช่ไม่มีขีดจำกัด
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอมซานติ อันดับแรกพ่ออธิบายกับลูกๆ: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: “มานมานะภาพ” เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วย ลืมความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ทุกคนคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณใหม่? ไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณสูงสุดใช่ไหม? พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงเกี่ยวกับดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ คำว่า “ดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่” นั้นไม่เคยใช้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมายังบริสุทธิ์ เขาก็ได้รับร่างที่บริสุทธิ์ และแล้วอัลลอยด์ก็ได้ปะปนในดวงวิญญาณ พ่ออธิบายแก่ลูกๆด้วยกลยุทธ์ อย่างแน่นอนที่ในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณ พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องและในความสัมพันธ์ของร่างกาย เราคือพี่น้องหญิงชาย ผู้เป็นคู่หมั้นมากมาย ผู้ที่นั่งอยู่ที่นี้ก็จะไม่พอใจหากมีใครบอกพวกเขาให้คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชาย อย่างไรก็ตามได้มีการอธิบายกฎนี้แล้วว่า: พ่อของพวกเราดวงวิญญาณคือพ่อผู้เดียวและดังนั้นพวกเราคือพี่น้อง และแล้วเมื่อเราเข้ามาในร่างที่เป็นมนุษย์ เราคือสิ่งสร้างของพ่อของพ่อของปางประชา บราห์มา ดังนั้นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของท่านต้องเป็นพี่น้องหญิงชายอย่างแน่นอน ทุกคนพูดถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อคือผู้สร้างสวรรค์และในเมื่อเราเป็นลูกของท่าน เหตุใดเราจึงไม่ควรกลายเป็นนายของสวรรค์เล่า? อย่างไรก็ตามสวรรค์อยู่ในยุคทอง ไม่ใช่ว่าพ่อก่อนแล้วสร้างโลกใหม่ พ่อก่อนแล้วเปลี่ยนโลกเก่าและทำให้โลกนั้นใหม่ นั่นคือท่านเปลี่ยนโลกนี้ ดังนั้นพ่อต้องมาที่นี่ ท่านได้ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่บารัต วัดที่ใหญ่ที่สุด โสมนาถคืออนุสรณ์ของสิ่งนั้น อย่างแน่นอนมีศาสนาเทพเดียวในบารัตในเวลานั้นและไม่มีศาสนาอื่นใด ศาสนาอื่นทั้งหมดนั้นมาในภายหลัง ดังนั้นดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดจะอยู่กับพ่อในดินแดนนิพพานอย่างแน่นอน ชาวบารัตเคยได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาเคยอยู่ในสุริยวงศ์ เวลานี้พวกเขามีชีวิตของปางพันธะ มีตัวอย่างของกษัตริย์ขนาดผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที สวรรค์ทั้งหมดนั้นมีการหลุดพ้นในชีวิต ถึงแม้ว่าภายในนั้นสถานภาพของแต่ละคนที่ได้รับนั้นเป็นไปตามความเพียรพยายามของเขาเอง ทุกคนมีการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นผู้ประะทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตต้องเป็นสัทกูรูเดียว แต่ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เวลานี้ทุกคนอยู่ในปางพันธะของมายา มีคำกล่าวหาว่าหนทางและวิธีการของพระเจ้านั้นพิเศษสุด ท่านให้ศรีมหา อย่างแน่นอนที่ท่านมา ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะพูดว่า: โอ้พระเจ้า! ในเวลานี้ลูกพูดว่า: โอ้พระเจ้า หนทางและวิธีการในการเปลี่ยนนรกให้กลายเป็นสวรรค์ของท่านนั้นพิเศษสุด ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาวิชาโยคะที่ง่ายดายอีกครั้งหนึ่ง เคยมีการสอนสิ่งนี้เมื่อวงจรที่แล้วด้วยในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อตัวท่านเองพูดว่า: ลูกๆผู้เป็นที่รัก พ่อก่อนเบื้องหน้าลูกๆท่านนั้น ท่านคือพ่อสูงสุดพร้อมกันกับการเป็นครูสูงสุด ท่านให้ความรู้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ของวงจรโลกนี้ ไม่มีใครรู้ถึง ตอนเริ่ม ตอนกลาง หรือตอนจบ หรือประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ไม่มีใครรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นได้ทำงานของการก่อตั้งและการทำลายล้างเสร็จสิ้นได้อย่างไร? เวลานี้ลูกๆได้มาเพื่อที่จะรู้ทุกสิ่ง ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ: นี่คือการยกย่องของท่าน มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่า: พระเจ้าชักเสื้อผ้าที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกแต่ละคนควรถามตนเอง: นั้นบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์? มีบัลลังก์ของสัญลักษณ์อมตะ บัลลังก์ของสัญลักษณ์อมตะอยู่ที่ใด? สิ่งนั้นต้องอยู่ในอาณาเขตสูงสุด นั่นคือในธาตุนาฬัม พวกเราดวงวิญญาณอาศัยที่นั่นด้วย นั่นเรียกได้ว่าเป็นบัลลังก์อมตะเช่นกันที่ซึ่งไม่มีใครไปได้ เราอาศัยอยู่ในบ้านที่แสนหวานนั้นและبابาก็อยู่ที่นั่นด้วย อย่างไรก็ตามที่นั่นไม่มีเรื่องของเก้าอี้หรือเก้าอี้นวมที่จะนั่งที่นั่น ที่นั่นลูกนั้นปราศจากร่าง ดังนั้นลูกควรอธิบายว่าลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที นั่นคือลูกได้กลับมามีค่า พ่อพูดว่า: จดจำชีพบาบาและดินแดนวิษณุ ในเวลาปัจจุบันลูกกำลังนั่งอยู่ในดินแดนของบราห์มา ลูกคือลูกๆของบราห์มาและเป็นลูกของชีพบาบา หากลูกไม่คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกก็ซ่อนแวงในกิเลสของตัณหาราคะ นี่คือการครอบครัของพระเจ้า ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ดาต้า ปู่อยู่ที่นี้ พ่ออยู่ที่นี้และลูกคือลูกๆ ของพวกเขา ลูกคือลูกๆของชีพบาบาผ่าน บราห์มา ลูกคือหลานของชีวา เมื่อลูกอยู่ในร่างที่เป็นมนุษย์ ลูกอยู่ในร่างหญิงชาย ในเวลานี้ลูกเป็นพี่น้องหญิงชายในทางปฏิบัติ นี่คือการสกลของบราห์มิน สติปัญญาต้องเข้าใจสิ่งนี้ ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที แต่สถานภาพจะแตกต่างกันไป มายาผู้สร้างความทุกข์ไม่ได้อยู่ที่นั่น

ไม่ใช่ว่ามีการเผาวันตั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดยุคเหล็ก เช่นที่พวกเขาพูดว่าพวกเขาเคยเผาวันตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา
สิ่งนั้นเป็นไปได้ ปิศาจจะอยู่ในสวรรค์ได้อย่างไร? พ่อได้กล่าวว่านี่คือชุมชนที่เป็นเช่นปิศาจ พวกเขาเคยใช้ชื่อ 'อาสุร' 'พาสูร'
พวกเขาได้พูดด้วยเช่นกันว่ากษณะเลี้ยงวัว: บทบาทนี้ก็ได้มีการแสดงด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือวัวของชีพบบา
ชีพบบาได้ป้อนลูกด้วยหญ้าของความรู้ ท่านคือผู้เดียวที่ป้อนลูกด้วยหญ้าและเป็นผู้เดียวที่หล่อเลี้ยงลูก ผู้คนไปวัดและร้องสรรเสริญเหล่าเทพ:
ท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ในขณะที่เราเป็นคนบาปที่ตกต่ำ พวกเขาไม่สามารถจะเรียกตนเองว่าเป็นเทพ
ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกตนเองว่าเป็นอินดู ชื่อดั้งเดิมคือบารัต มีคำกล่าวไว้ในกิตะว่า: พ่อมาในบารัตเมื่อมีการประณามศาสนา
ไม่มีการอ้างถึงอินดูสถานในกิตะ พระเจ้าพูด: พระเจ้าคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน และทุกคนรู้จักท่าน
ในสวรรค์ทั้งหมดคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิด ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะไปจากสวรรค์สุนรค
ต้องเป็นความหมายของการถูกเรียกว่าผู้กราบไหว้บูชาและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา
ศรัทธาเป็นอันดับแรกสุดในการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ร่ายทมนั่นรู้ได้ว่าสาโทประธาน
วัยเด็กคือสภาพสาโทและวัยรุ่นคือสภาพราโจ วัยชราคือสภาพทาโม โลกก็ไปสู่สภาพสาโท ราโจและทาโมเหล่านี้ หลังจากยุคเหล็ก
ยุคทองต่อมา พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือนิยามที่ให้คุณประโยชน์ที่สุด ไม่สามารถจะมียุคอื่นใดเช่นยุคนี้
การลงมาจากยุคทองมาสู่ยุคเงินไม่ใช่คุณประโยชน์ หาก 2 องค์นั้นสูญหายไป นั่นจะเรียกว่าเป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์ได้อย่างไร?
เมื่อลูกลงมาสู่ยุคทองแดง ก็จะมีองศาตกลงไปเรื่อยๆและดังนั้นนั่นก็ไม่ใช่ยุคที่ให้คุณประโยชน์เช่นกัน
ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ให้คุณประโยชน์ เมื่อพ่อประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศเป็นพิเศษแก่บารัตและแก่ทั้งโลกโดยทั่วไป
เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่สวรรค์ พ่อพูดว่า: เพียงศาสนาเทพเท่านั้นที่ให้ความสุข
ลูกได้ลิ้มรสชาติของลูกและเหตุนี้เองลูกจึงไปสู่ศาสนาอื่น ในความเป็นจริงศาสนาของลูกนั้นสูงสุด ลูกกำลังศึกษาวิชาโยคะอีกครั้งหนึ่ง
ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธา ผู้อื่นทั้งหมดกำลังทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปิศาจของราวัน กิเลสทั้ง 5 อยู่ในทุกคนและในบรรดาภิเลสเหล่านั้น
ความหยิ่งยโสที่ไม่บริสุทธิ์มาเป็นอันดับแรก พ่อพูดว่า: ทั้งสำนักที่เป็นร่าง และกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างปราศจากร่าง
ลูกได้หลงลืมมัน พ่อของลูก นี่คือนิยามของการหลงอยู่ในเขาวงกตด้วยเช่นกัน บ้างก็พูดว่า: ในเมื่อเราต้องตกลงมาอีกครั้ง
เหตุใดต้องทำความเพียรพยายามเล่า? อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ได้อย่างไร?
ลูกต้องเข้าใจละครด้วย มีโลกเดียวนี้เท่านั้นและวงจรเฝ้าแต่หมุนไป ในตอนเริ่มต้นเป็นยุคทอง ยุคแห่งสัจจะ
พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นซ้ำรอย ดังนั้นเมื่อไรที่สิ่งนั้นเริ่มต้น? สิ่งนั้นจะซ้ำรอยได้อย่างไร?
ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูกซึ่งลูกกำลังศึกษาอยู่ในเวลานี้ อาณาจักรจะถูกก่อตั้งขึ้น
ยาดาวาสและมราวาสจะถูกทำลายและจะมีชัยชนะ และแล้วประตูการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจะเปิดขึ้น
จนกว่าจะถึงเวลานั้นประตูยังคงปิดอยู่ ประตูเปิดขึ้นเมื่อสงครามเกิดขึ้น พ่อมาเช่นผู้นำทางและพาลูกกลับบ้าน ท่านเป็นผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน
ท่านปลดปล่อยลูกจากอู่เลี้ยงของมายา ผู้คนนั้นติดกับอยู่ในโชติรานของกูรู
พวกเขานั้นหวาดกลัวอย่างยิ่งว่าหากพวกเขาไม่ทำตามคำสั่งของกูรูของพวกเขา กูรูอาจจะสาปแช่งพวกเขา
อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้ทำตามคำสั่งของกูรูของพวกเขาอยู่ดี กูรูนั้นปราศจากกิเลสและบริสุทธิ์
ในขณะที่พวกเขาไม่บริสุทธิ์และข้องแวะในกิเลส ผู้คนศรัทธาในกูรูอย่างมากมาย
แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้แม้กระทั่งตระหนักถึงสิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่ นั่นเป็นอิทธิพลของหนทางบดดี เวลานี้ลูกได้กลับมารู้คิดและมีปัญญา
ลูกเข้าใจว่า บราห์มา วิษณุและชางกาคือผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในบรรดาของพวกเรา บราห์มาและวิษณุมีบทบาทที่
แต่ชางกาไม่จำเป็นต้องมาที่นี่ จากกัธธัมบา(แม่ของชาวโลก) จากกัธพิตา(พ่อของชาวโลก)และลูกๆนั้นอยู่ที่นั่น พวกเขาได้แสดงเทวที่มีมือมากมาย
มีสัญลักษณ์จำนวนนับไม่ถ้วน สัญลักษณ์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางบดดี มนุษย์คือมนุษย์! พวกเขาได้แสดงราเดและกษณะว่ามี 4
มือด้วยเช่นกัน ในเวลาของดิพมาลาพวกเขากราบไหว้บูชามหาลักษณ์ นั่นคือสองมือของลักษณ์และสองมือของนารายณ์
เหตุนี้เองพวกเขาทั้งสองจึงได้รับการกราบไหว้ในรูปรวมของพวกเขา นี่คือนิยามของการครองเรือน ไม่มีสิ่งใดอื่นที่
พวกเขาได้แสดงกาลิที่มีล้นยาว และกษณะผิวตาล้ำ เพราะเหล่าเทพได้ตกลงมาสู่หนทางบาป พวกเขาได้กลับมาเกลียด
และแล้วด้วยการนั่งบนกองไฟของความรู้ พวกเขาได้กลับมาสวยงาม แม้แต่แม่ของชาวโลก แม้แต่แสนอ่อนหวาน
ผู้ที่เต็มเต็มความปรารถนาในหัวใจของทุกคน ได้มีการแสดงภาพลักษณ์ของเธอตาล้ำ พวกเขาสร้างสัญลักษณ์ของเทวี่มากมาย
เทวี่เหล่านั้นได้รับการกราบไหว้บูชาและแล้วก็ถูกจมลงไปในทะเล นั่นคือการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา บาบาสพูดว่า:
ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครและจะเกิดขึ้นอีกครั้ง มีการขยายตัวของหนทางบดดีมากมาย มีวัด สัญลักษณ์ และคัมภีร์มากมาย
อย่าได้ถามเลย! เป็นการสูญเสียเวลาและสูญเสียเงินทอง ผู้คนได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
พวกเขาได้ไร้ค่าเช่นเปลือกหอย พ่อพูดว่า: ลูกได้เร่ร่อนไปอย่างมากมายในหนทางบดดี
และในเวลานี้พ่อได้ปลดปล่อยลูกให้เป็นอิสระจากความซับซ้อนทั้งหมดนั้น เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก และอย่างแน่นอนจงคงอยู่อย่างบริสุทธิ์
ลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารของลูก มิฉะนั้น จิตใจของลูกจะกลายเป็นเช่นอาหารที่ลูกได้รับประทาน
ชั้นยาสซีเองก็ตั้งถ้อยคำเหน็ดกับผู้ครองเรือนด้วย นั่นคือการสละละทิ้งที่ราโจประธาน ในขณะที่นี่คือการสละละทิ้งที่สาโทประธาน
เพราะลูกสละละทิ้งโลกเก่า การสละละทิ้งนั้นมีพลังอย่างมากด้วยเช่นกัน ประธานาธิบดีจะก้มลงให้กับกูรู บารัตเคยบริสุทธิ์ ได้มีการร้องเพลงไว้:
ชาวบารัตเคยเต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ในเวลานี้พวกเขากลับมาเต็มไปด้วยกิเลสอย่างแท้จริง
เนื่องจากพวกเขาไปยังวัดของเหล่าเทพ พวกเขาต้องเป็นของศาสนานั้น เช่นที่ผู้คนไปยังวัดของกูรูนาค ต้องเป็นของศาสนาสิกข์
อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถพูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพเพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า:
ในเวลานี้พ่อได้มาเพื่อสร้างวัดของชีวาอีกครั้ง และเพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ ความรู้ที่ภายหลังได้หายไป กิตะ
รามาณะทั้งหมดจะจบสิ้น และแล้วตามละคร จะปรากฏขึ้นอีกครั้งในเวลาของตนเอง สิ่งต่างๆเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ
เพราะนี่คือโรงเรียนที่มนุษย์มาเพื่อเปลี่ยนให้กลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตาม มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่มนุษย์อื่นได้

พวกเขาสามารถให้เพียงความสุขชั่วคราวแก่กันและกันเท่านั้น ที่มีความสุขชั่วคราวและที่เหลือไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ในยุคทองไม่มีร่องรอยของความทุกข์ ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ดินแดนแห่งความสุข ชื่อ 'สวรรค์' นั้นโด่งดังอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: แนนอนอยู่ในครอบครัวของลูกแต่ระหว่างชาติเกิดสุดท้ายนี้ ทำสัญญากับพ่อ: บาบ่า ฉันเป็นลูกของท่าน ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และประกาศสิทธิในมรดกของโลกที่บริสุทธิ์ของฉันอย่างแนนอน นี่คือการที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะจดจำพ่อ อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งความหยิ่งยโสของร่างกายและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง
2. เข้าใจละครอย่างถูกต้องแม่นยำและทำความเพียรพยายาม อย่าได้หยุดทำความเพียรพยายามโดยการมีความคิดเช่นว่า 'ฉันจะทำสิ่งนี้หากสิ่งนี้อยู่ในละคร'

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายตริกาลดาร์ชีและรู้ถึงอนาคตของลูกโดยการตระหนักถึงการให้คุณประโยชน์ของเวลานี้ ถ้าบางคนถามลูกถึงอนาคตของลูก จงบอกพวกเขาว่าลูกรู้ว่าสิ่งนั้นดีมากเพราะว่าเรารู้ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นพรุ่งนี้จะได้ อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นแล้วนั้นดี อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นนั้นยิ่งดีกว่าและอะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นจะดียิ่งกว่านั้นลูกๆ ผู้ที่เป็นนายตริกาลดาร์ชีมีศรัทธาว่านี่คือเวลาที่คุณประโยชน์ ที่พ่อของเราเป็นผู้ให้คุณประโยชน์และเราเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก และดังนั้นไม่สามารถมีสิ่งใดที่ไม่มีประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับเรา

คติพจน์: เพื่อที่จะนำเวลาของความสมบูรณ์พร้อมเข้ามาใกล้ จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม

*** โอม ชานติ ***